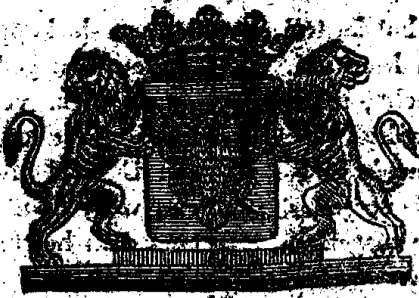

Zaterdag

den 25 Februarij.

K A D A S T E R.
B E R I G T.

DE STAATSRaad, GOUVERNEUR DER PROVINCIË GELDERLAND,

Verwittigt alle belanghebbende Eigenaars, Pachters en Bestuurders van Oudeeren, dat in elk der Gemeenten, uitmakende de kantons *Apeldoorn* en *Harderwijk*, de tweede mededeeling der Eigendomslijsten is gedaan en de stukken der schatting op het Raadhuis zijn berustende, ten einde aldaar, van heden af aan, *seis maanden* lang te blijven voorhanden, opdat ieder Eigenaar of deszelfs Plaatsbestuurder van dezelve kennis kan nemen; en, wanneer daartoe redenen mogten aanwaken, om de afwijking omtrent de perceelen of artikelen, welke hieraan zijn toegevoegd, te onderzoeken.

Deze klagen, welke bij Heeren Burgemeesters moeten ingeleverd en op ongezegeld papier kunnen geschreven worden, dienen zich alleen tot de *klassering* der perceelen te bepalen, met nauwkeurige vermelding van de nummers, ligging enz., zoo der perceelen, waarover wordt gereclameerd; als van die gene, waarmede men dezelve in vergelijking brengt; terwijl al hetgeen betrekking heeft tot de *begrootingen* aan de mededeeling der kantonale vergadering behoort te worden overgelaten; behoudens het recht van ieder belanghebbende, om den te benoemen afgevaardigden met zijne vermeende bezwaren deswege bekend te maken.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd, doet voorts wel bijzonder opmerken, dat, naar aanleiding der bepaling van art. 24 der wet van den 15^{den} September 1807; de tijd van eene maand, (eindigende den 15^{den} Maart aanstaande) niet zal worden verlengd, en datmitsdien na dien termijn geene klagen omtrent de klassering meer kunnen aangenomen worden; zoodat zij, die alsdan van de schattingsstukken geene behoorlijke kennis hebben genomen, alle nadeel, hetwelk uit het verzuim daarvan mogt voortvloeijen, aan zich zelve zullen te wijten hebben.

Arnhem, den 15^{den} Februarij 1832.

VAN HBECKEREN VAN KELL.

FRANKFORT, den 12^{den} Februarij.

Berigten uit Konstantinopel van den 21sten Januarij melden het volgende:

Den 17^{den} dezer begaf zich de Sultan te voet en incognito, slechts van eenige officieren vergezeld, naar de hoofdstad, om met eigen hand milde gaven onder de armen te verdeelen. Nadat hij op de groote markt rijklijk geld had laten uitdeelen, ging hij naar de moskee van Sultan *Bajazet* en mengde zich onder de volksmenigte, om zijne godsdienst te verrigten. Na verloop van verscheidene uren steeg hij te paard, nam zijnen weg naar de haven, scheepde zich aldaar in, en keerde terug naar het Tschiragansche serail, zijn gewoon verblijf. De sera-kier pacha vergezelde Zijne Hoogheid tot aan de Kaai. — De Sultan is door officiele berigten van het voorbeeldig gedrag en de uitmuntende gezindheid der naar Anatolie gezondene geregelde troepen verwittigd geworden, en heeft aan dezelve, bij eene eigenhandige dagorder, zijne tevredenheid te kennen gegeven en het vertrouwen, hetwelk hij in hen stelt, dat zij hem bij de ondernemingen, van welke uitslag de waardigheid der troepen, de welvaart des rijks en de eer der kroon afhangt, door hunne dapperheid en verknochtheid ten ijverigste ondersteunen zullen. —

Mustapha, pacha van Scu'ari, die onlangs te Konstantinopel aankwam, begaf zich dezer dagen, op bevel van Zijne Hoogheid, met den oudsten zijner zonen naar het keizerlijk paleis Beschik-Tasch. Nadat de bijzondere secretaris van den Sultan den vader audientie verleend had, geleide hij den zoon, die de oude Albaanische kleeding droeg, naar den Grooten Heer. De jongeling viel den Sultan te voet en verzocht om vergunning, de nieuwe uniform van de geregelde armee te mogen dragen, hetwelk hem, benevens een geschenk van een met juweelen bezet zak-pur-wijk, toegestaan werd. Na zijne terugkomst verzocht *Mustapha*-pacha den Grooten Heer om dezelfde gunst, en verwierf, ten blijke van volkomen verzoening, de toestemming bij een bevel des Sultans. — De groote moskee van Konstantinopel, welke op het hoogste punt van Konstantinopel gelegen is, bevat in haren wijden omvang ook een lokaal voor krankzinnigen. De oprichter van dit gesticht had genoegzame inkomsten tot onderhoud van een zeer aantal zulke ongelukkigen afgezonderd.

Dan door slechte bestuurders namen deze inkomsten in den loop des tijds af, en de ongelukkigen leden gebrek aan de noodzakelijkste behoeften en artsenijen. Toen de Sultan van dit misbruik hoorde, vaardigde hij dadelijk de noodige bevelen uit, om dezelve te doen ophouden en belastte den eersien geneesheer van het serail met de uitvoering daarvan. Er zullen derhalve levensmiddelen, kleedingstukken en wijders alle noodige voorwerpen ter dienste van het krankzinnigenhuis door den directeur-generaal der godsdienstige gebouwen geleverd worden. Ter behandeling der krankzinnigen zullen de uitstekendste kweekelingen van de keizerlijke geneeskundige school aangesteld, en het toezigt aan deze school zelve toevertrouwd worden. — Ten einde alle ingezetenen des rijks in staat te stellen, om van het nieuwe officiele dagblad, den *Moniteur Ottoman*, gebruik te maken, zal hetzelfde, behalve in het Fransch en Turksch, eerlang ook in de Arabische, Perzische, Grieksche en Armenische talen uitgegeven worden. Er zijn reeds de noodige maatregelen toe genomen, en in beide laatstgenoemde talen zal het blad zeer spoedig in het licht komen.

— In Opper-Oostenrijk heeft de cholera genoegzaam geheel opgehouden; doch te Praag blijft dezelve nog vrij sterk heerschen.

— Aan den Keur-Prins, Mede-Regent van Heesen-Kassel, zijn dezer dagen, zoo wel te Fulda als te Hanau, tijdens hoogstdezelfs verblijf in die steden, adressen aangeboden, waarbij op eene dringende wijze wordt verzocht om de invoering van de wet op de burgerwapening, zoodanig als dezelve door de staten vastgesteld is.

BERLYN, den 19^{den} Februarij.

Heden is in de kerken een dankfeest wegens het ophouden der cholera gevierd.

LONDEN, den 17^{den} Februarij.

Het ministeriele avondblad meldt, dat de vertegenwoordigers der vijf mogendheden, die te Londen vereenigd zijn, ook een besluit omtrent Griekenland genomen hebben. Men zal er eene bestendige regering, onder een constitutioneel vorst, trachten in te voeren, en te dien einde de kroon aan een Duitschen prins, die uitmuntende geestvermogens bezit, te offeren.

— De Dablinische Courant bevat eene proclamatie, waarbij twee graafschappen van Ierland in staat van beroering verklaard, en buitengewone maatregelen van politie voorgeschreven worden. Men denkt, dat omtrent andere gewesten van Ierland welligt een dergelijk besluit zal moeten genomen worden.

— Volgens de laatste officiele opgave, bedraagt het getal personen, die in Engeland en Schotland door de cholera zijn aangetast, 4531 en het getal overledenen 1353.

— Volgens het op heden morgen verschenen dagelijksch officieel rapport, betreffende de plaats hebbende cholera-gevallen, waren tot gisteren avond door dien geesel aangetast, te weten: te Limehouse 4, waarvan 3 overleden; te Lambeth 2, waarvan 1 overleden; te Sontwark 18, waarvan 6 overleden; te Rotherhithe 4, die overleden zijn, en op de rivier 2, die nog onder behandeling blijven. In alles waren dus, tot gisteren avond, 30 menschen door de ziekte aangetast, en daarvan 14 overleden. Heden morgen ten half 1 ure werd een nieuw geval te Limehouse ontdekt, bij eene vrouw van 40 jaren, die in White's repts, eene nauwe morsige steeg, woonde; zij werd dadelijk naar een geschikt lokaal overgebracht, en verzorgd, maar overleed reeds kwartier voor 4 ure.

Hoe gering nu ook, voor zulk eene onmetelijke en opeengepakte bevolking als deze hoofdstad in haren omtrek bevat, de uitwerking der cholera tot hiertoe is, en ook in onze noordelijke gewesten sedert bijna vier maanden was, zoo is niettemin de schrik, door de tegenwoordigheid van dien geesel alhier verbreid, ongemeen groot, en reeds in alles zichtbaar: aan zaken wordt weinig gedacht; inscheppingen van goederen van allerlei aard naar het vaste land zijn geschorst; remises voor dezelve zijn dus niet te wachten, en moeten de grootste verlegenheden doen ontstaan; het geld is ook werkelijk reeds geyraagd, en het is te vreezen, dat, indien er geene gepaste maatregelen genomen worden om zulks te verhoeden, door de stremming van den handel het geld zeer schaars worden, en men eene crisis beleven zal, die erger dan eenige voorgaande worden kan.

PARYS, den 19^{den} Februarij.

De politie is van tijd tot tijd nog werkzaam, om de sporen en in kechters te nemen, die betrekking hebben tot de

con tot het komplot, hetwelk den 1sten en 2den dezer het kasteel der Tuilerien wilde overweldigen. Eergisteren heeft men den heer de *Saint-Saley*, gezezen opziener der stallen van *Karel X*, gezocht, maar hem niet gevonden. Men noemt dit komplot gewoonlijk het carlistische komplot; doch het schijnt, dat de republikeinsche partij er mede in betrokken is; want van deze zijn er ook aanhangers gevat, en de vergaderingen van het genootschap der Volksvrienden worden niet meer toegelaten.

— Volgens berichten uit de Vendée, beginnen zich daar weder meer benden muitelingen te vertoonen, en worden zij stoutmoediger in hunne ondernemingen.

— De dagbladen maken allen melding van eene scheuring, welke in het genootschap der St. Simonisten ontstaan is. De hoofden van dit genootschap zijn over het punt der huwelijksverbintenis in twist geraakt, de een wil de gemeenschap der vrouwen en het vaderschap anders bepaald hebben dan de andere. *Olinde Rodrigues* heeft in de dagbladen bekend gemaakt, dat men hem voortaan als de vestiger van de nieuwe godsdienst moet beschouwen.

— Een der ministeriele bladen zegt, dat men zich geen gunstigen uitslag kan beloven van de zending van den graaf van *Orloff*, om, door middel van nieuwe onderhandelingen, de zaken van Holland en België tot een gewenscht einde te brengen. Hetzelve wil, dat Holland zal gedwongen worden om de 24 artikels aan te nemen.

BRUSSEL, den 21sten Februarij.

Volgens berichten, welke de *Courrier* uit Londen mededeelt, zouden de vijf mogendheden tot den 1sten April in het statu quo blijven, ten einde zoo mogelijk de vereffening der geschillen tusschen Holland en België te bewerken, doch na dien tijd zouden ook Oostenrijk, Pruisen en Rusland het traktaat van 15 November ratificeren; terwijl vervolgens twee mogendheden buiten de conferentie zouden benoemd worden, om als scheidslieden de bedoelde geschillen te beslissen.

— Onderscheidene dagbladen melden, dat de heer *de Brouckère* zijn ontslag als minister van oorlog gevraagd en bekomen heeft.

CITADEL-ANTWERPEN, den 21sten Februarij.

(Particuliere Correspondentie.)

In de verloopenen week zijn hier weder eenige schepen met proviand aangekomen, zoo als hooi, hout, enz.

Voor het Vlaamsche hoofd en de citadel liggen thans twaalf kanonnearbotten ten anker, het korvet *de Kommet* en de stoomboot *Surinaam* blijven tot nader order hunne positie bij Pijlshak houden.

Voor het overige is hier alles nog hetzelfde en met de zieken gaat het redelijk wel in het hospitaal zijn slechts een honderdtal, en in het kwartier zoo ongeveer dertig ziek, dit geringe aantal mogen wij dan ook wel aan het gunstige weder toeschrijven, dat sedert eenige dagen bij uitstek schoon geweest is.

BREDA, den 22sten Februarij.

(Particuliere Correspondentie.)

Kort nadat wij heden de secretaris van ambassade der Russische legatie aan het hof van Frankrijk, hier hadden zien binnen rijden, kwam hier tevens eene Russische kabinets-koerier van die zelfde legatie. Deze heeren, die beide van Parijs kwamen, hebben, na eene korte pous teeven, te gelijker tijd hunne reis naar 's Gravenhage voortgezet.

Van den 23sten Februarij.

Dezen morgen is hier doengekomen de secretaris der Engelsche legatie te 's Gravenhage, die van Londen naar eerstgemelde stad vertrekt.

VLISSINGEN, den 21sten Februarij.

Drie honderd man van de koloniale infanterie, onder kommando van den luitenant-kolonel *Volkemer*, komende van de citadel van Antwerpen, zijn heden alhier ontscheept, om het garnizoen te versterken; de krijgsmatige houding der krijgsknechten, welke, in de dagen van October 1830 en Augustus 1831, in Antwerpen en bij de nitvallen van de citadel, bijzondere blijken van moed en krijgstuicht hebben gegeven, werd met genoegen opgemerkt.

Twee kompagnien van het 2de bataljon Zeeuwsche mobiele landelijke schutterij, alhier in garnizoen, zullen, ter versterking naar het district dezer provincie vertrekken.

's GRAVENHAGE, den 22sten Februarij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, waarin 45 leden aanwezig en 10 afwezig waren (zijnde de heeren van *Sasse van Ysselt*, *Cuipers*, *Ingenhousz*, *Luijben*, van *Tuyll van Kleese*, de *la Court*, van *Tuyll van Coelhorst*, *Weerts*, *G. G. Clifford* en *Dedel*) is ontvangen de navoigende koninklijke boodschap:

Edel Mogende Heeren!

« Bij de opening uwer tegenwoordige zitting, gaven wij, aan U Edel Mogenden te kennen, dat wij het geraden geacht hadden, de reeds aangenomen wetboeken, mitsgaders de wet op de burgerlijke organisatie aan eene herziening te onderwerpen, ten einde dezelve met de belangen der Oude Nederlandsche gewesten meer in overeenstemming te brengen; en

dat wij de hoop koesterden, om, reeds in deze zitting van U Edel Mogenden, een gedeelte van die gewigtige werkzaamheden aan de beraadslagen uwer vergadering te zullen kunnen aanbieden.

« Wij vinden ons doen ten gevolge van de gelegenheid gesteld om aan U Edel Mogenden aanvankelijk over te leggen negentien ontwerpen van wet, houdende de wijzigingen en veranderingen, welke het eerste boek van het burgerlijke wetboek, uit het voorschreven oogpunt, zonder behooren te ondergaan; die ontwerpen zijn vergezeld van eene memorie tot toelichting der daarbij voorgedragene bepalingen.

« Wij vleijen Ons, dat U Edel Mogenden in dien arbeid der commissie van redactie der nationale wetgeving, aan welke Wij de bedoelde herziening, bij Ons besluit van den 21sten Februarij 1831 (staatsblad n. 6) hadden opgedragen, en die hare gewigtige taak met ijver voortzet, vele verbeteringen voor de nog niet ingevoerde nieuwe Nederlandsche wetgeving zullen erkennen, en dat mitsdien de nevensgaande ontwerpen de goedkeuring van uwe vergadering zullen wegdragen.

« En hiermede bevelen wij U, Edel Mogende Heeren, in Godes heilige bescherming,

's Gravenhage, den 16den Februarij 1832.

WILLEM.

Deze boodschap en verdere daarbij behoorende stukken zullen gedrukt worden.

Is ingekomen eene missive van den secretaris van staat, daarbij voorgedragende een ontwerp van wet, houdende eene belasting op de stapkolen, waarbij gevoegd is eene memorie van toelichting.

Zijn nog ingekomen drie verzoekschriften, als: 1o. van het bestuur der regenten over de godshuizen der algemeene armen te 's Bosch, en 2o. van ingezetenen te Rotterdam, beiden bedenkingen inleverende tegen het voorgestelde periodiek te betalen afkooprecht voor ontrooende goederen; 3o. van veeners in de Smilde, provincie Groningen, tegen de turfbelasting. — Verzending aan de commissie tot de petitiën.

De heer *Gats* doet, namens dezelve, verslag op petitiën van zeepzieders en makers te Groningen, Harlingen, Utrecht en Zeist, tegen het zeepontwerp. — Ter griffie en drukken van het verslag.

De heer *van Hermant*, op stukken uit Nijmegen, Delft en Haarlem, over hetzelfde onderwerp. — Ter griffie.

De heer *van der Gronden*, op een rekwijt van een ingezetenen te Hoorn, die, voor het uitvinden van een geneesmiddel tegen de ziekte der varkens, eene collecte verzoekt te mogen doen. — Orde van den dag.

Dezelfde rapporteur, op een ander stuk van geneesheeren te Haren, tegen het ontwerp van wet omtrent de personele belasting. — Ter griffie.

De vergadering is daarna gescheiden.

Van den 23sten Februarij

Bij het laatste onderzoek van het ontwerp van wet, houdende een accijs op de zeep, waarmede dezer dagen eene conferentie van de centrale sectie met den minister van financiën heeft plaats gehad, is onder anderen en voornamelijk daartegen nog aangevoerd, dat de invoer van zachte zeep uitdrukkelijk moet worden verboden; dat er eene belasting op den invoer van buitenlandsche zeep behoorde te worden gelegd; dat er jaarlijks aan de Staten-Generaal mededeeling zou moeten worden gedaan van de geheele of gedeeltelijke vrijdommen van belastingen aan fabrieken en trafijken te verleenen; dat er vrijdom, niet afschrijving van accijs zou moeten plaats hebben, en er in de wet worden vermeld, aan welke vrijdom zou worden gegeven, waarvan de kleebleekerijen uitsluitend moesten worden, daar dit slechts eene onthulling van de goederen zijn zoude, die aldaar doen wasschen en bleeken, ten koste der mingevoerden, die hun eigen goed wasschen en bleeken, omdat dergelijke bleekerijen geene aanmoediging behoeven, maar wel lakenvolderijen en dergelijke, die met vreemden moeten wedijveren; kunnende de vrijdom der waschbleekerijen ook tot groote fraudes aanleiding geven; dat er onderscheid was tusschen harde en zachte zeep, zoo wat den accijs als de wijze van heffing betreft, en het dus te wenschen ware, dat de voordragt in twee gedeelten, over ieder dezer twee soorten van zeep afzonderlijk, werd gesplitst; dat er bepalingen vereischt worden, ten aanzien van het herzien van het graafw. en van bedorvene, kwade of verouderde zeep, dat het decimaal stelsel, ten aanzien van het vaatwerk, moest worden gevolgd, daar toch de zeep alleen een object van inlandische consumptie maakt; dat het tijdstip der invoering van de wet, 1 Maart, moest worden verschoven; en dat men den regeringsoppertuigen mocht, om de memorie van Amsterdamsche zeepzieders, met de daarbij gevoegde puntch, om den grond der wet op te leveren; hebbende men de regenten verzocht te kennen, waarom die punten niet gevolgd zijn, waardoor het algemeen belang met de levensredelijkheid der traffiken zoude kunnen worden verleenigd. Wat het bedrag van den accijs betreft, heeft het meerendeel der leden daarin bevestigd, als zijnde daarin eene vermindering van f 15-18, tot op f 10 62, en dus van nagenoeg een derde; naar het vorig ontwerp, hebbende nogtans sommigen gemeend te moeten bijbrengen, dat, indien de raming van den accijs, ook met een minder bedrag van denzelfsch; bij voorbeeld van vijf centen, konden kregen worden, dit was aan te prijzen, ter voorkoming van sluderie, surrogaten, enz;

— Naar men hoort, bedragen de inschrijvingen in de nieuwe geldleening ongeveer een en veertig miljoen in geld.

— In den nacht van den 16den op den 17den heeft alhier een droevig ongeval plaats gehad. Twee broeders, *Krommick* genaamd, zijn in het voorónder van hun vaders schuit, liggende met potten bij de groote Markt alhier, gaan slapen; zij hadden een weinig vuur bij zich, en zijn zoo onvoorzigtig geweest van alles gelieel dicht te sluiten, hetwelk hen heeft doen stikken. De vader in den ochtend van den 17den Februarij, het lijk openende, vond beide zijne zonen dood. Alles wat de kunst vermag is aangewend, tot terugbrenging in het leven dezer jongelingen, doch te vergeefs. Groot is het verlies voor den ongelukkigen vader, die ontroostbaar is, alzo beide kinderen het brood voor hunne ouders wonen. De hond, die bij hen heeft geslapen, was bedwelmd, doch leeft nog.

Mengelwerk.

NIELLOŉ OF DE INCOMPÉTENTIE.

Groot is het in moeilijke omstandigheden die maatregelen ter hand te nemen, die gepast en doelmatig zijn, om staande te blijven op het welgezonden standpunt van onverschrokken moed en tegenwoordigheid van geest; lof zij den zoodanigen, die zulke maatregelen weet te kiezen en aan te wenden; maar dubbele lof die ze weet te bezorgen ten behoeve van vorst en vaderland. Ongelukkig daarentegen, die in het nemen dier maatregelen mistasten, denkende wel te doen, het tegenovergestelde vernigt. De verdienstelijke *NIELLOŉ* dacht ongezeggelijk geneigd te zijn, om de stad *Gené* in staat van beleg te stellen, omdat het er geducht oproerig begon te spoken, en de redactie van den *Messenger* een toon voerde, lijnrecht strijdig met de geliefkoosde harmonij, door de componisten der Brusselsche revolutie van 1830 aan het licht gebracht; en in die gedachte werd de moedige kommandant versterkt door de instemming met dat gevoel van het Belgische ministerie: zoodat men te *Gené* er bij de militaire regtbank geen oogenblik aan twijfelde, of de heer *STEVEN*, hoofdredacteur van gezegd blad, moest, in weerwil der krachtigste en bondigste verdediging, veroordeeld worden tot eene straf, bij de Belgische wet bepaald. Maar in *Brussel*, let wel, in *Brussel*, het centrum der revolutie, begrijpt men de zaak geheel anders. *STEVEN* wordt er bij het hooge militaire gerechtshof viégesproken en de regtbank van *Gené* onbekwaam geoordeeld om te kunnen vonnissen, omdat de in staat van belegstelling der stad niet naar bestaande wetten geschied is. Welk eene mistasting; welk een gebruikmaken van verkeerde maatregelen; welk eene houding voor den kortzigtigen kommandant, de Gentsche militaire regtbank, het ministerie en het gouvernement! Zoo er ooit grieven onder de regering van Koning *WILLEM* bestonden, dan is deze geheele geroch: en verryaring-makende zaak er éen van het hoogste belang. — Geen wonder derhalve, dat zij de oogen aan de *BROUCKERE* heeft geopend, en hem zoo spoedig mogelijk heeft doen besluiten, om zijne demissie als minister te nemen. *STEVEN* heeft eene hooge volmagt verkregen om schadevergoeding te eischen, en zal die volmagt niet werkeloos laten liggen. *Arme NIELLOŉ! arme de BROUCKERE!* welk een onweder staat er boven uwe hoofden uit te barstet! En gij, door overmaat van liefde voor de teederste voorwerpen uwer individuele genegenheid verblind, en voor het bestaven van het moeilijke Belgisch staatsroer zoo weinig geschikte *LEOPOLD!* wat staat u bij dit alles te wachten?! De daden van uw ministerie worden door uw hoog militair gerechtshof voor nul verklaard, en door dat nul verklaren verliest gij een uwer bekwaamste ministers. Indien gij den brief van de vorsten nog niet geheel hebt uitgelezen, neem hem, wij bidden het u, nog eens in handen, en zie met dubbele aandacht de alleenspraak in, die hij u in den mond legt. Het voorgevallene kan niet missen op uwe gevoelige ziel een' diepen indruk te maken. Laat dien indruk niet verloren gaan; het is immers eigenwillig en beter in tijds *à la de Brouckere* van den breedden staatkundigen weg af en het amalle rentenierspaudje weder op te gaan, dan er door een oprperig gemeene toe gedrongen te worden?

Het is waar, *Belgié* klimt van dag tot dag in politieke waarde; het volk geniet er, door de afwerping van het Nassausche ink en het daarstellen eener fonkel-nieuwe constitutie, al wat men op aarde van gelijkheid, vrijheid en broederschap kan verlangen; men is er overal even te vreden en welyvende; de rust en de eendragt wonen er in paleizen en huizen; men danst en zingt en gastereert er vrij van alle zorgen; maar niet tegenstaande dit alles gelooven wij het raadzaam, dat gij de bedoelde alleenspraak gedurig voor oogen hebt en altijd den sleutel eener geheime achterdeur bij u draagt.

Reeds hooren wij in onze verbeelding den triomf-toon van den *Messenger*, dien wij hoogst nieuwsgierig te gmoef zien; triomf-toon, dien ook *NIELLOŉ* zal moeten verduwen, nu zijn stadsbeleg voor onwettig en zijne regtbank incompetent verklaard is.

NATIONALE KLEEDING. (1)

Er is in de laatste tijden, welke wij beleefd hebben, geen woord, hetwelk meer genoemd en gebruikt is geworden, en meer van algemeene

(1) Ter voldoening aan het verzoek des inzenders van bovenstaand artikel, hebben wij het eene plaats ingezoomd; want gebruiken, d. s. niettemin de vrijheid, het van de volgende aanmerking verzogeld te doen gaan.

De inzender schijnt het doel van het invoeren eener nationale kleeding niet recht begrepen te hebben. De ontwerpstels, van dat in ons oog, lofwardig oogmerk, hebben geenszins ten doel eene phantasie-kleeding daar te stellen, waartoe buitenlandse fabriek-producten uitsluitend behooren gebezigd te worden, maar om juist door die invoering in ons vaderland de zacht tot industrie, dat is tot voortbrenging van datgeen, hetwelk voor de kleeding noodig is, te verlevendigen en te bevorderen. Het voorn is, het de bedoeling dier ontwerpstels, om plotseling de thans bij de meeste onzer vrouwelijke landkanoeten van den beschadften stand in gebruik zijnde kleeding door eene geheel nieuwe en aan die van vroegere eeuwen gelyke te vervingen; integendeel stelt men zich voor, om, van diezelfde door eigene vinding en smaak zacht datgeen aan te schaffen, wat tot hiertoe alleen door uitschenkomst van vreemde, onder, ons is aangevoerd, en te zijner zijde kleeding naar ons klimaat in te rigten. Zie hierover de *Atlas* van 25 December 11. En dit zoo zijnde, vertrouwen wij van den heer J. A. dat hij vrede zal hebben met hetgeen onze nationale industrie en het behoud onzer gezondheid kan bevorderen.

De Redactie.

toepassing is gemaakt, van onze onafhaakelijkheid en volksbestaan af, welke in de maand Augustus II. zoo glansrijk zijn gehandhaafd, tot op de kleederdragt toe, dan de uitdrukkingen van nationaal en nationaliteit. — Het schijnt, dat deze woorden onder diegene behooren, welke beteekenissen zoo algemeen en onbepaald is, dat men van dezelve kan maken wat men wil, of dat zij meermalen gebruikt zijn door menschen, welke der zelve eigenaardige kracht en bepaalde beteekenis niet genoeg verstouden; waardoor dan wel bij iemand de gedachte konde opkomen, wat is nationaal? wat verstaat men in onze dagen door nationaliteit?

Naar den aard van het woord is nationaal dat, wat de natie of het volk aangaat; en dan is nationaliteit dat gevoel, hetwelk éen volk tot datgene maakt, wat het is. Dit moet evenwel iets zijn, hetgeen eene hoogere, meer verhevene strekking heeft; iets meer dan materiele belangen, bedoelt en derhalve een regtmatic gevoel van eigenwaarde, waardoor een volk zich zelf bewust is van onder de rij der beschaafde natién eene plaats, en wel eene eervolle plaats te bekleeden. Voorwaar, wanneer wij deze beteekenis aan dit woord hechten, dan mogen wij niet regt op onze nationaliteit bogen; dan zijn er weinig volken, welke dezelve in grootere mate bezitten, en hebben de laatst verloopene twaalf maanden daarvan een treffend getuigenis afgelegd.

Dat er vele zaken en omstandigheden kunnen plaats grijpen, welke op de nationaliteit van een volk invloed kunnen uitoefenen, is niet te betwijfelen, even min als dat onder deze zaken ook meeningeene kan gevonden worden, die in den eersten oogopslag van minder belang schijnt te zijn, zonder daarom van allen invloed verstoken te wezen. Wat eenheid van taal, zeden en Godsdiens kunnen mitwerken; of liever wat derzelve verbeeldheid kan berokkenen, hebben wij, helaas! te duur ondervonden. Doch ook de mindere gewichtige kleederdragt is niet zonder invloed, en eene nationale kleeding is zekerlijk ook, al is het dan in mindere mate, een band, die een volk te zamen snoert, indien dezelve aan die vereischten voldoet, van een volk meer prijs te doen stellen op zijn bestaan, eene meerdere gehechtheid aan vaderlandsche zeden en gewoonten te verwekken.

Maar wat is nu eene nationale kleeding?

Is dat een *costume de phantasie*, hetwelk nu door eene modemaakster uit A., in stede van eene *marchande de modes* uit B. gemaakt; een kapsel, hetwelk nu van een kapper uit X., in plaats van een *coiffeur* uit Y., geteekend of vervaardigd wordt? Licht het nationale in een laag kapsel te dragen, wanneer andere een hoog verkiezen, in eenen kleinen hoed of hooge lakken, wanneer andere platte zolen en een grooten hoed willen dragen? Licht daar iets in, hetwelk het volk meer aan elkander zal binden, of eenig warmer gevoel voor het land onzer geboorte zal opwekken? Of is eene nationale kleeding iets anders, iets geheel verschillends? Wij gelooven dit te mogen bevestigen, en er bij te mogen voegen, dat de geschiedenis ons dit leert.

Alle oude volken hadden nationale kleedingen. Waarom zouden wij ze ook niet hebben? Deze vraag is ligtelijk te doen; wij zullen trachten ze te beantwoorden.

Alle oude volken hadden nationale kleedingen. Doch alle oude volken wisten niets van modeplaatjes noch journalen van *muses à la Saxen-Weimar*, noch katoen *à la van Speyk*; zij dachten niet hunne helden te eeren met het eou of andere kleedingstuk of kleur naar hen te noemen, en groen *à la Mikirades* of eene *coiffure à la Julius-Caesar* was bij hen onbekend. De achterkleinkinderen gingen gekleed gelijk de overgrootvaders en moeders dit van hunne bestevaders en moeders gezien hadden. Zulk een dragt, van oude tijden her, naar klimaat en zeden ingerigt, mogt, door verloop van geslachten, eene kleine wijziging ondergaan, de toggenooten van *ALEXANDER den grooten* mogten den mantel eenigzins zweriger dragen dan de helden, die bij *Marathon* hadden gestreden, het hof van *AUGUSTUS* mogt nauwer leiten op eene lijne stof, dan men in de dagen van *CAMILIUS* of *CATO* voor passend zoude gehouden hebben; de mantel en toga verwisselden niet om de drie maanden van gedaante en kleur, en *Griek* noch *Romein* kon zich eenen zijner voorouderen zonder mantel of toga denken.

En wanneer wij de nieuwe volken aagaan, en zien *Hongaren* en *Polen*, als het ware geboren, om *Europa* tegen het indringende oosten te beschermen, een krijgsmansgewaad, als nationale kleeding van geslacht tot geslacht voortplanten; dan verstaan wij hiervan den zin en de beteekenis, en wij gevoelen tevens bog het nageslacht, ofschoon niet meer dezelfde bestemming of magt hebbede, evenwel als éen nationaal iets die kleeding, maar ook onveranderd bijbehoudt, welke hetzelfde aan het grooter en gelukkiger voorgeslacht doet denken.

Wanneer wij dit bedenken, dan geloof ik, dat men mag onderstellen, dat het plan om eene nationale kleeding in het 32de jaar der negentiende eeuw in te voeren, uit den aard der zaak niet kan verwezenlijkt worden. De stand der beschaving, en het verkeer der volken onderling, en vooral de gesteldheid van ons land, dit alles zijn hinderpalen, welke, naar ons oordeel, onoverkoomblijk zijn.

Een hoofdbeding toch bij alle nationale kleeding zal wel dit dienen te zijn, dat wij onze eigene producten gebruiken; terwijl eene nationale kleeding, uit vreemde stoffen te zamengesteld, het toppunt van het tegenstrijdige, om niet te zeggen, van het belagchelike, zoude zijn. En zullen onze vrouwen zich dan van alle vreemde fabrikaten, van Fransche zijden stoffen, *Brabandache kanten* en zoo veel andere dingen onthouden? Ik vraag niet: zullen zij dit eensklaps doen; te goed weet ik dat alle goede dingen langzaam moeten komen, om stand te kunnen houden: doch zal dit langzamerhand zelfs geschieden? En zoo men hier ook al gerustelijk toesemmend op magt antwoorden, zouden zeker de aanleggers en uitvoerders van dit plan dank bij de natie verdienen, wanneer zij inlandsche producten in de plaats van vreemde hadden gesteld; doch zelfs dat nog ook, zouden zij geene nationale kleeding, om de boven aangehaalde gronden, ingevoerd hebben. — Doch waarom moet dan toch, zoo wij slechts inlandsch fabriek gebruikten, de uitvinding der vorma volstrekt Nederlandsch zijn. Is er dan zulk eene eer in gelegen, om lijnere smook te hebben, in het steken van eene pluin op den hoed; in het plaatsen van een strik op een muts? Moeten onze Nederlandsche vrouwen schaambod worden, wij zij daarin voor de Fransche moeten achterstaan. Verre zij het van daar. Laten zij gerustelijk bekennen

en wij er onzen roem in stellen, dat onze vrouwen te degelijk zijn, om immer in deze kunst de Parijische te evenaren. — O mogten wij in ware vaderlandsliefde en reine zeden alle volken overtreffen, dan kunnen wij gerust toezien, dat Fransche modemaaksters den toon geven in het dragen van een muts of schawl.

Aan de Redactie!

Als onderwijzer, beoefenaar en vurig beminnaar der edele toonkunst, is het eene mijner aangenaamste uitspanningen, in de wintermaanden, voor eenige dagen, het kunstrijk *Amsterdam* te bezoeken; aldaar nieuwe denkbeelden op te zamelen; het gevoel voor het schoone te verlevendigen en den smaak voor de zoo verhevene wetenschap der muziek, door het hooren van beroemde mannen in het vak, meer en meer aan te wakkeren; iets, waartoe men in eene provincie-stad schaars gelegenheid heeft.

Onder meerdere genotvolle avonden zal die van den 8ten Februarij jl. bij mij in onvergetelijk aandenken blijven. — Het was toen, dat ik in het genootschap, aan *vienschap en toonkunst* gewijd, de viering der eerste verjaring van den roemvollen heldendood des ridders *VAN SPEEK* mogt bijwonen; het was toen, dat mijn kunstgevoel in het eerste gedeelte werd gestreeld door de eerste vocale en instrumentale uitvoering van onderscheidene vaderlandsche volks- en krijgsliederen en der ouverturen uit de: *Souvenir de la Citadelle d'Anvers*.

Het tweede gedeelte was gewijd aan het uitvoeren der fraaie cantate op den heldendood van onzen tweeden *CLAESSENS*, door den heer *RONDEAU* vervaardigd. — Ook hierbij smaakte ik het reinste genoege, dewijl aller pogingen zich vereenigden om de uitvoering alleruiterriekst te maken. Tusschen het eerste en tweede koor droeg de heer *RONDEAU* op den hem zoo eigen mannelijken toon zijne vaderlandsche romance op *VAN SPEEK* voor, die aller bijval verwierf en een uilbundig gejuich deed opgaan. Eere en lof zij den verdienstelijken *G. H. BROEKHUYZEN*, die op nieuw bewees, dat de leiding van het talrijk bezette orkest aangeene betere handen konde worden toevertrouwd: eere en lof den doorkundigen componist *J. G. BERTELMAN*, die, door het in muziek brengen der cantate, zijnen roem staaftde en zich zijn lidmaatschap des koninklijken instituits zoo ten volle waardig betoont! — Dat het edel drietal nog lang samenwerke ter bevordering van vaderlandsche gevoelens, ter bevordering van het genoegen van Amstelstads bewoners, is de wensch van hunnen vereerder!

Z....., den 18den Februarij 1832.

P..... (1)

(1) Met bijzonder genoegen geven wij eene plaats aan bovenstaanden, uit het hart gevloeden brief; te meer, daar wij ten volle overtuigd zijn, dat én in toonkunst én in welsprekendheid schaars buitenlandsche beoefenaars der beide kunsten te vinden zijn, die het onze vaderlandsche geveien kunnen afwinnen, en men hoogst onerkentelijk jegens onze verdienstvolle inlandsche talenten is, de eerste boven de laatste opzettelijk te begunstigen of voor te staan.

De Redactie.

GRONTZEN, den 17den Februarij 1832. Heden overleed alhier, in den onderdom van ruim een en vijftig jaren, de Hoog Wel Geboren Heer *JAN HARMEN SIGISMUND MAURITZ BARON VAN NAGELL*, Lid der Ridderschap van de Provincie Gelderland en Contrôleur der Posten alhier.

+++ **COMMISSARISSEN** der **NEGOTIA-TIE** voor den **STRAATWEG** van de **GREBBE** naar **DIHREN** en van **ARNHEM** naar **APELDOORN**, adverteera mits deze, dat derzelver **JARLYKSCHEREKENIG** en **VERANTWOORDING** over 1831, in bijzijn van zoodanige geïnteresseerden, als daarbij verkiezen tegenwoordig te zijn, zal plaats hebben op Maandag den vijftien Maart 1832, des middags ten 12 ure, op het Gouvernements-Gebouw te *Arnhem*.

\$\$\$ De Notarissen **NYHOFF** en **GODEFRÖY** zullen in het *Zwijnshoofd* te *Arnhem*, den 27sten Februarij en 12den Maart 1832, des avonds ten 6 ure, publiek veilen en verkoopen: **TWEE VROUWENZITPLAATSEN**, in de Grootte Kerk te *Arnhem*, de eene Middel-pand 16de Bank, 6de Plaats, de andere Zuiderkruis Oostzijde 28ste Bank, 2de Plaats.

+++ De Erfgenamen van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer **H. W. C. VAN HAPPAARD** en Echtgenoot, **Vrouw S. G. HAESBAERT**, te *Arnhem*, zijn voornemens de **ONGEREDE GOEDEREN**, tot den Boedel van die Overledenen behorende, en in de *Lijners* (Gemeenten *Zevenaar* en *Duiven*) gelegen, publiek, op hooggeld, te doen verkoopen, in 2 veilingen, waarvan de eerste gehouden zal worden op Donderdag den 15den Maart 1832, en de laatste 14 dagen daarna, zijnde Donderdag den 29sten derzelfde maand, telkens des voormiddags ten 10 ure, aan het huis van **JAN OTTEN**, te *Halfwege*, aan den Zandweg, bij *Duiven*.

Deze Goederen zijn meestal van beste hoedanigheid, en bestaan in eene **BOEREN HOFSTEDE**, in het *Loo*, genaamd *Boekhouder Hofstede*, en onderscheidene perceelen **BOUW** en **WEIDELAND**, te zamen groot omstreeks 57 Bunders, mitsgaders eenen **TIEND**, genaamd *de Kloeke- of Groensche Tiend*, gaande over 96 Bunders Land, bij voorzegde Hofstede gelegen; alles bij Biljetten breeder omschreven.

Men kan nadere inlichtingen bekomen bij de Notarissen **M. J. NYHOFF**, te *Arnhem*, en **G. PLIESTER**, in het Kanton *Zevenaar*, bij wie ook de conditien van verkoop 14 dagen voor de eerste veiling ter lezing liggen. —

+++ De Notaris **PILGRIM**, residentende te *Huisen*, is voornemens, namens zijnen principaal, op **Woensdag** den 14den Maart 1832, bij inget, en op **Woensdag** den 28sten dier maand, bij toetslag, telkens des namiddags om 4 uren, ten huize van den Kastelein **G. ALBERS**, te *Huisen*, te verkoopen:

Circa 17 Bunders **WEILAND** en **RYSWAARD**, de *Middelwaard* genaamd, onder *Huisen*, bij *Arnhem*, aan den rechter Rijnsoever, tegenover het *Looveer* gelegen.

Circa 16 Bunders **WEILAND**, de *Molendel* genaamd, in den Buitenpolder, en 6 Bunders **BOSCHGROND**, in den Binnenpolder van *Huisen* gelegen.

Als afzonderlijk perceel: Een voor weinig jaren nieuw gebouwde **BUITENGOED**, op eene watervrije hoogte, bij de stad *Huisen* gelegen, met omliggende vischrijke **GRACHTEN**, schoone **WANDELINGEN**, en zeer vruchtbare **BOOMGAARDEN** en **TUJNEN**, in zijn geheel circa vijf Bunders groot, benevens twee **VLSCHERVEN**.

Alles nader bij Biljetten omschreven, kunnende men nader informatie bekomen bij bovengemelden Notaris.

+++ De Notaris **PILGRIM**, residentende te *Huisen*, is voornemens, op **Woensdag** den 29sten Februarij 1832, des namiddags om 4 uren, aan het Veerhuis te *Malburgen*, publiek aan de meestbiedende, voor 6 jaren, te verpachten:

circa vijf en dertig Bunders **WEIDELAND**, onder *Malburgen*, en een en dertig en een halve Bunder in den Buitenpolder van *Huisen*.

Informatien te bekomen, wegens de Weiden in *Malburgen*, bij de Waardslieden **L. ENTJES** en **B. BERTING** aldaar, en wegens de Weiden onder *Huisen* bij **F. CLAASSEN**, op den *Brouwekeel*, te *Huisen*.

ANNONCE.

In de Gemeente *Gept Overbetsuwe*, wordt verlangd eene **VROEDVROUW**, op een jaarlijksch Traktement van f 50. — De zoodanigen, die tot de aanvaarding van dezen Post genegen mochten zijn, vervoegen zich in persoon, voorzien van hare Admissien en voldoende Getuigschriften, zoo van Lande als goed gedrag, voor den 25sten Maart aanstaande, ter Secretarie dezer Gemeente.

§ § § In de nabijheid van *Arnhem*, aan den *Westerdijk* naar *Yelp*, worden, voor Zomer- en Winterverblijf, in **HUUR** aangeboden **DRIE** a **VIJF** **BENEDENKAMERS**, eene **KEUKEN**, **KELDER**, **ZOLDER** en **MEIDEN** of **KNECHTSKAMER**, **STALLING** voor twee Paarden en **BERGING** voor de noodige **RYTUIGEN**, en, des verkiezende, de noodige **GROND** tot Tuin of Meeiland.

Iemand hiertoe genegen zijnde, kan zich, ter bekoming van nadere informatien, adresseren, mits bij gefrankeerde brieven, aan de Weduwe **J. WILLEMSEN**, wonende in voorschreven Huis.

+++ **BERNARD** et **AUGUSTE**, *frères*, hebben de eer te herigten, dat zij ontvangen hebben een nieuw assortiment van **LAKENS**, Kleuren naar den laatsten smaak, **DUFFELS**, **ZEPHERS**. Bij **J. ROBERT**, te *Arnhem*.

§ § § De ondergeteekende, begeerig om zelve te zien, in hoe verre het den Heer **F. WOUTMAN** Jr. gelukken zoude, om den jongen Heer **A. v. d. VEEN OOMKENS**, en eene van zijne Dochters, in de Schrijfkunst, volgens eene geheel nieuwe methode, te onderwijzen, wil niet afzijn, langs dezen weg aan zijne geachte Stadgenooten te berigten, dat dit onderwijs allezins aan de verwachting heeft beantwoord. Het schiet van den jongen Heer **OOMKENS**, dat vroeger zeer slecht en slecht was, is, in niet meer dan acht lessen, in een zeer duideljk, vlug en loopend schrift veranderd; terwijl dat van zijne Dochter, wat van het onderwijs nog niet is afgelopen, reeds aanmerkelijk verbeterd is. — Hij vindt zich daarom verplicht, gemelden Heer **WOUTMAN**, ten dezen opzigte, aan zijne Stadgenooten aan te bevelen. *Arnhem*, den 23sten Februarij 1832.

C. A. THIEME.

INTEEKENING

OF HET LAATSTE **PORTRAIT** VAN **MR. W. BILDERDYK**. Bij den Boekverkooper **V. LOOSJES** te *Arnhem*, en bij de Boekverkooperen, staat van heden tot den laatsten Februarij 1832, de Inteekening open van het zeldzaam Portraat van **MR. W. BILDERDYK**, na deszelfs dood geschilderd door den Heer **G. J. MICHAELIS**, dat in koper gebragt wordt door den beroemden kunstgraveur **P. PELYN**, en waarvan bij inteekening zal kosten de gewone druk f 3, — de Proefdruk met letters f 4, — de Proefdruk zonder letters f 5. De beide laatste soorten zullen bij uitsluiting alleen voor Inteekenaars verkrijgbaar zijn, en na het sluiten der Inteekening, gewone drukken niet meer te verhoogden prijs van f 4.

** Bij **N. VAN DER MONDE**, te *Utrecht*, is heden van de pers gekomen en bij de voornaamste Boekhandelaren verkrijgbaar gesteld: **IETS OVER DEN LANDBOUW**, strekkende om aan te toonen, dat men jaarlijks, zonder Zomervagen of braken, zijn land goede vruchten kan doen voortbrengen; door **F. L. W. VAN BRAKELLE**, groot 8vo., prijs 50 Gents. Dit werkje prijst zich aan, doordien de nieuwe wijze, van deszelfs land te bewerken, daarin voorkomende, sedert twintig jaren door den schrijver is uitgevoerd, en nog dagelijks met den besten uitslag wordt vervolgd.